

Φ.—'Ακουσον, ἀκουσον καλῶς...

Π.—'Ακούω, Φασουλῆ...
τὸ Παρλαμέντο τὸ σκληρὸν τὸν ὅτιςτε χολή.

Ντελ.—Σεῖς, τὸν πολέμον ἀρμακτᾶ, σκουριάζετε ἄστὸ ράφι
καὶ μὴ σκαλεύετε σὰν πρὶν ἄστὰ φλογερά μου νεύματα...
ὁ κύριός σας σήμερα γαλλήνιος συγγραφεὶ
μακρὰς ζωῆς πολιτικῆς, τὸς ἀπομημονεύματα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε κηρὸν καὶ χρόνον σάλον,
πῶς τὸ Κορδόνι γίνηκε θηλεζὶ τὸν ἀντιπάλλον,
τί βίον πολυκύμαντον καὶ τεραχώδη ἔπερασ, καὶ
πῶς ἀπόλεμος ἐγὼ μὲς ἄστους πολέμους γέρασα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε μὲ θαυμασμὸν πολὺν
ποσάκις κατετρόμαξα καὶ κράτος καὶ Βουλὴν,
ποσάκις καταρροῦσαν τὴν πίστιν ἐξηπάλησα
κι' ἐκ παραθύρων κι' ἐξωστὸν περὶ θεσμὸν ἐλάλησα,
καὶ πῶς τὸ κράτος ἐγένε Νομιματοκοπέτον,
κι' ἔκοφα καὶ τὸ χέρι μου, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖον.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε πῶς μ' ἀπεκάλουον λέοντα
καὶ μέγαν Ναπολέοντα,
οὐ μὴν καὶ Δία μ' ἔλεγον καὶ Σεβεζῶθ ἀκόμα,
βρέγοντα μάνε ζεῖδωρον σὲ κάθε χάσκον στόμα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε καὶ κόμους καὶ θηλίας,
πῶς ἦκουα συγνότακα φωνὰς ἐκ τῆς Γαλλίας,
καὶ πῶς περῆθλον θηκίμοι ζυρὶ μαλὲρ μεγάλοι,
ποῦ φώναζον φιλόγαλλοι τῆς Καρκλοῦς οἱ γάλοι.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε τί δόξας καὶ τιμὰς
ἀπῆλυσκα ἄστὸν ἐκλογῶν τὰς τῶσας ἐκδρομάς,
καὶ πῶσους ἐτραγοῦδηκα ἄστους ἐκλογεῖς χεβάδες
καὶ τί λουκούμα μοῦδωσαν καὶ σαπουὶ χαλβάδες.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε καὶ τᾶλλα τὰ ποικίλα
τῶν τελευταίων ἡμερῶν,
τῶν κατὰ πάντα τρομερῶν,
ποῦ τοῦς θεσμοῦς ἐκρέμασα σὲ πατερὰ καὶ ζύλα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε χρῆσας πρωθυπουργείας
καὶ πῶς τὰ νομοσχέδια τῆς νέας Στρατηγίας
καὶ τᾶλλα τὰ πολυκλαυστα, ποῦ κόμους ἐτρέλλαθη,
μὲς ἄστὸν ἀγρήστον τέρριγμα τὸ πρόχειρον καλαθί,
κι' ὕστερα τὰ ξανάβγαξα τὰ δυστυχή μὲ φύρρα,
ποῦλεγες ἀπὸ φάμπρικα πῶς τάβγαξα κινουόρια.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε πῶς τῆς ἐληκίς ἐγχερέμια,
καὶ πῶς σταθεῖς οὐδέτερος ἄστὰ τῆς Μακεδονίας
ἐπῆρα τὸ παράσημον κι' ἐκείνου ποῦ ἠπολημπα,
καὶ πῶς τοῦ παρασημοῦ μου τοῦ νέου τὰς ταινίας
ἐκύτταξαν ζηλευόντες μὲ τόνη ἀγωνίας
οἱ πάσχοντες ταινίαν.

Πῶς ὁ Σουλτάνος ἤθελε Βεζύρη νὰ μὲ κἀνῃ
ἄστῆς Πόλις τὸ Ντιβάνι,
ὅμως ἐγὼ προτίμησα μὲ τοὺς ἐδῶ σωτήρας

νὰ μείνω σανιδᾶς σωτήρ τῆς γῆς γένετειράς,
κι' ἐδῶ τὸν μύλον τῆς Ἀρχῆς μὲ τοὺς πιστοὺς ν' ἀλέσω
φορῶν τὴν ρεδιγκότα,
καὶ μὲτ' ἀ μὲ τὸ πρόγραμμα τὸ νέον νὰ τελέσω
χωρὶς νὰ λείψῃ γῶτα.

Σ' ἐκεῖνα θὰ διαβάσετε τί πράγματα συμβαίνει,
πῶς ἐγγραφον πρωτόκολλα κωμῶποι κακωμένοι,
μὰ καὶ τοῦ Δέλτα τοῦ γνωστοῦ πολλὰς περιπετειάς,
τὴν σύμβασι, τὸν Μπρόδερτον, τὸν Παππαστασιῶν,
καὶ πῶς ἐμαρτῆρσκα περὶ τῆς ἀπαρτίας,
ποῦ μ' ἄρινε κι' ἐπήγαινε νὰ ἴδῃ τὸ Κακίον.

Σχίζω τῆς δόξης τῆς μακρὰς τὸ τιμαλφῆς ἱμάτιον,
ἀφίω τῆς πολιτικῆς τὸν φλογόβολον ἥλιον,
κι' ἀν γλαφυρῶς μετέφρασα κι' ὁ Γλάδστον τὸν Ὁράτιον,
θὰ μεταφράσω σήμερα κι' ἐγὼ τὸν Οὐίγγλιον,
κι' ὅλα τὰ νομοσχέδια τὰ βάζω ἄστὸ ζεμπίλι
καὶ τὰ κρεμῶ ἴψηλὰ ἴψηλὰ νὰ μὴν τὰ φῶν οἱ φύλλοι.

Ὅμως τί λέγω;... ἴσως σεῖς, ποῦ τὴν κοιλιὰ σας ζύνετε,
κι' ἡ χάρις δὲν σὰς γίνεταί.

Φίλων κραυγαὶ σπαρτακικαὶ τὰ στήθη μου σπαράζουον
κι' ὁ Κερκυραῖος κι' ὁ Μουγγῶς τὰ λάφυρα μοιράζουον.

Ὅπισω, φύγετε μακρὰν καὶ σὰς ἐπιτηρῶ,
σταθῆτε, μετενόησα καὶ δὲν ἀποχωρῶ.
Κι' ὁ Γλάδστον τὴν πολιτικὴν ἀν ἀρρησε προώρας
ἐκείνον τὸν κατέλαβε τοῦ γήρατος ὁ κόρος,
κι' ἀν μὲς ἄστὸ Χουαίρδεν του σὰν ἐρημίτη ἦτο,
πλὴν ἀκοῆς κι' ὀράσεως ὁ τάλας ἐστερεῖτο.

Ἐγ' ὅμως εἶμαι ἄστὴν ἀκμὴν τοῦ γήρατος ἀκόμα
κι' αἰσθάνομαι νεανικὸν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα,
κι' ἐγὼ κι' ἐξείην ὄρασι μεγάλης εὐστρωρίας
νὰ βλέπω τὸλιγύψηρον τῆς πλειουφῆρας,
οὐχ ἦττον ἐγὼ κι' ἀκοῆν, σπανίαν σ' ὅνα γέροντα,
ν' ἀκούω καθαρώτατα τῆς στρουγγᾶς τὰ συμφέροντα.

Σταθῆτε, μετενόησα καὶ δὲν ἔ' ἀποχωρήσω...
τὸν πῖλον μου παρακαλῶ γιὰ νὰ ξαναγυρίσω.

Καὶ καμπόδασι ποικιλίας,
μ' ἄλλωσιν λόγους ἀγγελλίας.

Τὰδε πρὸς ὄλου γενικῶς ὁ Φασουλῆς κηρῦττει...
εἰς τοῦ Φωτίου τρέφετε τοῦ Τραπεζομεσίτη
νὰ πάρετε σὲ τούτῃ μακ τὴν ἀναπαράξι
λαχειοφύρας Ἐθνικῆς μ' ὀκτώ δραγμακίς, παιδιὰ.
Θὰ γίν' ἡ νέα κληρωσις εἰς τὰς δεκακοτῶ,
κι' ὁ Γιάννης λέγεται παιδιὶ τῆς τύχης διαλεκτοῦ,
κι' αὐτοῦ ποῦ πάρη μετογάς καὶ τῶρ ἀπὸ τὸ χέρι του
τῆς ἐβδωμῆτα πιθάνον νὰ βάλῃ ἄστὸ κεμεῖ του,
καὶ τί χαρὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν πρῶτον νὰ πετύχετε
μέσκα ἄστῆς πρῶτῆς τοὺς καιροῦς, ποῦ κῆσμος κατατῆρῆταί.

